VIMANA

1972

1

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 101
00100 Helsinki 10

Postisiirtotili 1292 00 - 8

V I M A N A on neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

1972

UFO- SEMINAARI

pidetään Turussa 15 - 16 heinäkuuta

Tällä kertaa ufo-päivien järjestäjänä toimii Turun UFO r.y. Järjestelytoimikunnan muodostavat puheenjohtajana Jarl Björklund ja muina jäseninä Turun UFO r.y:n puheenjohtaja Reijo Aaltonen sekä rahastonhoitaja Raimo Nummelin.

Päivien kokouspaikka ei ole vielä lopullisesti ratkennut, ei myöskään yksityiskohtainen ohjelma, mutta entiseen tapaan esitelmiä ja keskustelutilaisuuksia tulee olemaan runsaasti.

Päivälehdissä tullaan kevään kuluessa ilmoittamaan tarkemmin ufo-päiville ilmoittautumisesta ja muista ennakkovarauksista, majoituspaikoista jne.

Palaamme päivien ohjelmaan seuraavassa VIMANAn numerossa.

HAVAINTO-ilmoituksia

TAPAHTUI PUROLASSA

Oli heinäkuun ilta v.1970 Purolassa. Olin silloin palaamassa kotiin valokuvausmatkalta kello 19,30. Alue oli harvaa mäntymetsää, aurinko oli laskemassa Pyhtään puoleiseen sankkaan metsään, näkyvyys oli hyvä. En tiedä kuinka kaikki tapahtui, kun äkkiä näin edessäni noin 7 - 8 metrin etäisyydellä kirkkaan valon, joka kohdistui minuun. Valo oli sini-violetin väristä. Ei kuulunut mitään muuta ääntä kuin mitä yleensä metsässä kuuluu. Valon ollessa suunnattu minuun jäin paikoilleni hetkeksi. Seisoimme muutaman minuutin vastakkain, kun lopulta uskalsin kysyä: "Kuka siellä on?" Mutta vastausta en saanut, muuta kuin jotain raksahtavaa (kuin kahden metallisen esineen vastakkain hankaamista). Yhtäkkiä valo sammui ja näin aivan selvästi edessäni olevan oudon ihmistä muistuttavan hahmon. Pituutta oli ehkä 120 135 cm. Tämä outo ilmiö alkoi hitaasti lähestyä minua kohden. Näin kaiken aikaa mitenkä tämä hehkui sinertävää valoa, joskus kirkkaammin, joskus himmeämmin. Ei kuitenkaan sellaista kirkasta valoa kuin minuun ensiksi suunnattu valo oli. Kysyin uudelleen: "Ketä olette?" Silloin tämä ilmiö kääntyi hitaasti, melkein kömpelösti ja lähti samaan suuntaan, mistä koko tapahtumasarja oli alkanutkin. Jälleen syttyi kirkas valo 8 - 9 metrin etäisyydellä minusta saman värisenä kuin aikaisemminkin, siis sini-violettia. Samalla hetkellä, kun tämä valo oli minuun suunnattuna, kuului taas samanlaista ääntä kuin kahden metallin hankaamista vastakkain. Minuun tuli outo tunne, niinkuin kaikki olisi pimennyt ympäriltäni. Kun vihdoin toivuin niin ei kuulunut mitään ja kaikki muukin oli sellaista sekavaa. Menin siitä paikastani katsomaan sinne, mistä valo oli ensin tullut, mutta en nähnyt mitään erikoista. Enkä muualtakaan alueelta.

T. Lehtonen

OPETTAJA N.N:n KERTOMUS

Oli ilta tammikuun puolen välin tienoilla v.1971, kello oli n. 20. Pysähdyin ikkunani luo, katsoin ulos länteen ja tuumin: "Tuolla ne naapurin pojat eilen näkivät ufon." Siinä hetkessä näin sen minäkin. Juoksin ulos ja huusin naapuriani. Hän tuli heti ja kun katselimme siinä sitä punaista edestakaisin liikkuvaa ilmiötä, joka näkyi matalalla metsää vasten, huusi naapurin poika sisältä: "Tulkaa katsomaan". Juoksimme sisälle, tuijotimme kolmisin lounaaseen. Siellä näkyi matalalla metsää vasten vihertävänä loistava lentokonemainen ilmiö. Se oli noin 600 metrin päässä ja noin 20 metrin korkeudella paikallaan ääneti, sitten se alkoi ääneti säteillen lähestyä kohti taloa. Rouva P. pelkäsi, mutta minä halusin viedä sanaa pojalleni, joka oli rakennuksen toisessa siivessä. Juoksin talon ympäri itäisen nurkan taakse ufon lähestyessä koko ajan kohti. Oli kaamea tunne, kun se tuli ja säteili. Aloin huutaa ja huitoa, että poikani kuulisi ja sitten vetäydyin seinään päin. Silloin ufo teki äkkimutkan, nousi äkkiä ylös, meni talon yli. Silloin vasta kuulin pehmeän, kehräävän äänen kuin hiljainen rukki. Heti sen jälkeen oli poikani nähnyt taivaalla pyöreähkön, valoa säteilevän laitteen. Mies ei kuulemma olisi sopinut hyvin sen sisään. Se meni lounaasta koilliseen.

Seuraavana aamuna sain kuulla eräältä pojalta, että hän oli nähnyt myös kummallisen pallon menevän pitkin M-joen uomaa ja sitten nousevan kohtisuoraan ylös. Eräs toinen kertoi, että lentokoneen tapainen sammutti äkkiä valot ja lensi pimeänä äänetí. Samalla viikolla eräs poika oli isänsä kanssa tullut ulkokäymälästä ja siinä aivan vieressä oli ollut joku "hökötys", joka oli noussut äkkiä ylös ääneti. Sitten eräs tyttöoppilaani kertoi, että äiti oli katsellut ikkunasta ulos ja ihmetellyt: "Tulikos tuohon pellolle auto?" Mutta se valaistu auto olikin noussut äkkiä ylös. Se oli muistaakseni ollut vähän irti maasta, eivätkä he olleet kuulleet mitään ääntä.

TAPAAMINEN KIUKAISISSA

Torstaina syyskuun 30. päivänä 1971 oli eräs nuorukainen, kotoisin Kiukaisten Köylypolvesta, tulossa kello 22 ajoissa tulossa kotiinsa polkupyörällä ajaen. Köyliönjoen sillan ylitettyään hän jatkoi matkaansa Köylypolven tietä noin 250 metrin matkan, joka oli loivaa ylämäkeä. Mäen päälle päästyään hän kuuli äkkiä ujeltavan äänen havaiten samalla olkapäänsä yli oikealla takanaan 200 metrin päässä maassa soikion muotoisen, violetin värisen, kirkkaan valoilmiön. Se oli 4 - 5 m pituinen esine, jonka alla oli laskeutumisalustalta näyttävä varjo. Nuorukainen arvioi esineen korkeudeksi alustoineen noin 2 metriä. Ilmiö oli 100 metrin päässä maantiestä. Pysähtyessään katselemaan ilmiötä nuorukainen havaitsi ihmisen muotoisen olennon olevan noin 50 metrin päässä esineestä ja tulevan häntä kohti ikäänkuin liukuen hieman maanpinnan yläpuolella. Se oli solakka, pienikokoinen olento, jolla oli päällään tumma, vartalonmukainen, haalarin tapainen puku. Samalla nuorukainen

kuuli ihmisen puhetta muistuttavaa epäselvää "mölinää". Pelästyen näkemästään nuorukainen lähti kiireesti jatkamaan matkaansa vilkaisten kuitenkin 10 metrin päästä taakseen. Tällöin oli ilmiö hävinnyt, mitään ääntä, valoa tai savua ei ollut havaittavissa. Havainto kesti noin puoli minuuttia. Kyseiseen aikaan ei tuullut.

Anja Lund

SATURNUS-TYYPPINEN UFO PERNAJAN TAIVAALLA

Elokuun 18. päivän iltana 1971 kello 22.15 olin palaamassa kotiini Pernajan pitäjässä. Seurassani oli vieraani Ruotsista, tunnettu sotilasurheilija. Meillä oli jäljellä matkaa vain muutama sata metriä ja olimme juuri kulkemassa loivaa metsänrinnettä vievää polkua, kun polun oikealta puolelta, pohjoiselta taivaalta osui silmiini merkillinen ilmiö. Polun oikealla puolella kasvaa matalaa metsää, joten näköala pohjoisen taivaalle oli vapaa. Tuolla suunnalla oli melko kirkas tähtitaivas, lukuunottamatta erästä "rajoitettua" yöpilveä, jollainen usein muodostuu auringonlaskun jälkeen. Tämän pilven oikeanpuoleisesta alareunasta ilmestyi yhtäkkiä voimakas vihreän-keltaista valoa vilkkuva pallonmuotoinen esine. Esine näytti olevan noin 500 - 600 metrin etäisyydellä ja suunnilleen 35 asteen korkeudella taivaanrannan yläpuolella. Se näytti noin "rantapallon" kokoiselta ja sen keskuslinjaa ympäröi selvästi näkyvissä oleva musta "ekvaattori-viiva" tai "-rengas". Näytti myöskin siltä, että esinettä ympäröi jotain sumupilveä muistuttavaa. Havainto tehtiin sekä paljain silmin että mukana olleella kiikarilla (suurennus 7 x 30). Tulkoon mainituksi, että seuralaiseni ei ilmiötä nähnyt, vaikka kehoitin häntä katsomaan. Saadakseni selville, oliko ilmiö ehkä autonvalojen aiheuttama heijastus, kehoitin ystä-

väänі juoksemaan läheiselle maantielle katsomaan, olisiko siellä näkyvissä lähestyvää autoa. Ystäväni noudatti kehoitustani ja huusi sitten maantieltä, ettei näkyvissä ollut autojen valokeiloja eikä myöskään auton ääniä kuulunut. Tällä välin seisoin paikallani ja näin kuinka "pallo" heittäytyi pilven reunasta salaman nopeana kirkkaankeltaisena viivana maata kohti tehden pari nopeata sik-sak-liikettä pilven ja maan välillä, jonka jälkeen se pienenevänä "valona" häipyi vapaalle tähtitaivaalle. Koko havainto kesti 50-60 sekunttia, mutta jäi unohtumatta ja kirkkaanselvästi muistiini.
Saavuttuani kotiin kertoivat perheenjäseneni,että he - kaikkiaan 6 henkilöä - olivat myös nähneet kotipihalta katsellen ihmeellisen valoilmiön. He kertoivat seuranneensa sekä paljain silmin että kiikarilla kuinka tähtiä paljon kirkkaampi esine lähestyi Otavan tähdistön ensimmäistä tähteä pohjoisesta, muutti sitten suuntaansa tehden ensin pari sik-sak-liikettä ja palasi takaisin samaan suuntaan, mistä oli tullutkin. Esine näytti olevan selvästi tähtien alapuolella ja liikkui täysin äänettömästi ja suurella nopeudella.

Gösta Malm

TURUN SEUDULTA

Piikkiössä 9.3.1972 tehdystä ufohavainnosta suorittivat haastattelun K. Vyyryläinen ja R. Berg Turun Ufo ry:stä.
Havainnon tekijöistä Pekka Teivonen kertoi:
Olimme vierailulla Piikkiön Kiilassa, joka on noin 3 km Toivonlinnan tietä Piikkiön asemalta. Istuimme pöydän ympärillä ikkunan vieressä. Paikalla oli 6 henkilöä: Aulis Laaksonen, Aira Laaksonen, Sirkka Teivonen, Liisa ja Jouko Miettinen sekä kertoja. Noin klo 20,30 eräs heistä huomasi oudon valon tulevan metsän laidasta puiden latvojen alapuolella ja kulkevan tasaista vauhtia yli pellon. Siihen kului aikaa 2 - 5 minuuttia, jona aikana muutamat heistä kävivät sitä katsomassa ulkona. Havainnon tekijöiden ja valon välinen matka oli lyhimmillään noin 200 m. Valon näkyvissä ollessaan kulkema matka oli vajaa kilometri. Valo ei ollut voimakas, eikä ilmiön kokoa voinut määritellä, sillä pimeyden vuoksi ei nähty muuta kuin valo.

Samalla talon emäntä Liisa Miettinen kertoi tutkijoille aikaisemmasta kummallisesta havainnostaan, joka tapahtui 15.1.1972 noin klo 21. Hän istui miehensä kanssa katsomassa televisiota. Silloin hän huomasi ikkunasta taivaalta tulevan alas voimakkaan valojuovan, joka oli erittäin kirkas. Tultuaan lähelle maanpintaa tämä valo hänen mielestään räjähti leviten räjähdyksenomaisesti kirkkaaksi valtavaksi valoksi, joka oli sähköhitsausvalon kaltaista ja muistutti muodoltaan atomiräjäytyksen sienimäistä pilveä, joka vain oli ylösalaisin, kanta ylöspäin. Valo sammui heti tämän räjähdyksen jälkeen, eikä mitään ääntä kuulunut. Aviomies ennätti näkemään vain valon "räjähdyksen". Heidän arvionsa mukaan oli havaintopaikalta matkaa tähän valoon noin 150 m.

Samalla kerralla käytiin Paimion Rauta-alhossa Pouhakan tilalla, joka on aivan Piikkiön rajalla. Täällä on jo pitemmän aikaa nähty ufoilmiöitä ja kuvattu infrapunafilmille näitä ilmiöitä hyvällä menestyksellä. Nyt saimme kuulla viimeisestä havainnosta, joka tehtiin 8.3.72 klo 20.20. Talon isäntä ja emäntä, Terho ja Elsa Pouhakka saapuivat kotiin autollaan. Kun he olivat valtatieltä kääntyneet kotitielle, he huomasivat noin 150 m päässä edessään hyvin kirkkaan valon leijuvan paikallaan noin 50 m korkeudessa. Kun he tulivat noin 100

metrin päähän valosta, pysäyttivät he autonsa ja jäivät katselemaan. Silloin valo lähti liikkumaan poispäin ja muutti samalla väriään tullen hehkuvan punaiseksi ja hävisi sen jälkeen. Valon kokoa he eivät osanneet arvioida, koska tarkkailua esti valon kirkkaus, joka sokaisi silmiä, mutta he arvelivat sen olevan 1 - 5 metriä halkaisijaltaan. Samanaikaisesti istui kotona Markku Pouhakka katsellen televisiota. Hän huomasi ikkunan ohi kulkevan voimakkaan valon ja ryntäsi ulos katsomaan tullen vastaan vanhempiaan, jotka olivat nähneet ilmiön paremmin.

PARIKKALASTA

Kirsti Paajanen Parikkalasta kertoo ufo-ilmiöstä, jota hänen seitsen-henkinen perheensä seurasi neljän tunnin ajan tämän vuoden maaliskuun 10. päivän iltana:

"Klo 18.25 äitini huomasi ikkunasta kaakossa noin kymmenen asteen korkeudella punaisen ufon, joka muistutti väriltään voimakkaasti hehkuvaa hillosta. Aloin heti kirjoittaa kelloaikoja muistiin, missä touhussa kului koko ilta. Ufo näytti tälläkin kerralla pyörivän hitaasti niin että se oli ensimmäisellä kerralla näkyvissä klo 18.25 - 18.28.30. Kirkkaimmillaan se oli huomattavasti kirkkaampi kuin yksikään tähti. Katsoin sitä kiikarilla ja minusta se näytti kallistuvan oikealta vasemmalle noin 90° niin että liikkeen keskivaiheessa se oli täysin kyljellään. Pyörimisen havaitsi siitä, että näyttäytymisen loppuvaiheessa se hitaasti himmeni ja sammui. Koko perheemme, lukuunottamatta veljeäni Perttiä oli katselemassa tätä ilmiötä. Seuraavan havainnon teki vain veljeni Erkki yläkerran ikkunasta, koska alakerran ikkuna huurtui, kun sitä koko ajan availtiin ja ulkona oli kireä pakkanen. Erkki huomasi, kuinka ufo laskeutui taivaanrantaan klo 18.50. Seuraavat kerrat klo 19.12 ja 19.44 olivat kumpikin neljän minuutin pituisia. Seuraavan kerran ufo tuli näkyviin klo 20.12 ja oli siirtynyt huomattavasti lähemmäksi meitä ja näkyi silten edellisiä kertoja kirkkaampana. Näimme selvästi kuinka se säkenöi kuten tähtisadepuikko joulukuusessa räjähdellen välillä, jolloin metsä taivaanrannalla sai punertavan värin. Eräs aikaisemmista näyttäytymisistä oli päättynyt samanlaiseen räjähdykseen, vaikka ufo yleensä sammui hitaasti himmeten. Kaksi minuuttia myöhemmin klo 20.14 ilmestyi toinen pienempi samanvärinen ufo edellisen alapuolelle oikealle noin 5° korkeuteen. Suurempi näkyi niin kirkkaana, että isäni 84-vuotias huononäköinen äiti näki sen selvästi huoneen perälle, vaikka hän samanaikaisesti katseli televisiota. Muu valaistus huoneesta oli sammutettu. Suurempi ufo sammui klo 20.19 ja pienempi minuuttia myöhemmin. Klo 20.54 havaitsimme isomman ufon seuraavan kerran yksinään, samoin klo 21.18 - 21.22. - Klo 21.36 näyttäytyi suurempi ufo jälleen ja kahden minuutin kuluttua ilmestyi pienempi, joka oli saapunut isomman alle ja lähestyi sitä hitaasti koko ajan kohoten ylöspäin. Pienempi sammui kuitenkin klo 21.42 ja isompi vasta viisi minuuttia myöhemmin ja niiden yhtyminen jäi sen tähden näkemättä. Klo 22.10 ilmestyi isompi jälleen näkyviin ja kohta sen jälkeen näimme pienemmän laskeutuvan taivaanrantaan metsän taakse, mutta isompi sammui klo 22.17, jonka jälkeen kumpaakaan ei enää näkynyt."

☆☆☆

JÄLKI KANNELMÄESSÄ

Eräs helsinkiläinen löysi veljensä kanssa mielenkiintoisen jäljen lumelta. Hänen selostuksensa tapahtumasta on seuraava:

Havaitsimme piirroksen mukaisen jäljen 11.12.1967 Kannelmäessä, metsän ympäröimän pellon laidassa. Lassilan omakotitaloja on paikasta n. 400 metrin etäisyydellä, mutta niistä ja niihin ei ollut tuolloin näkyvyyttä, sillä puita ei ollut harvennettu pellon toiselta puolelta talojen edestä. Jälki sijaitsi ahkerasti kuljetun, kovaksi tallatun kävelytien poikki. Havaitsimme mustan alueen jo kauempaa. Sivusuunnasta jälki vaikutti hyvin mustalta. Vastaamme oli tulossa koiransa kanssa paikkakuntalainen. Hän ohitti meidät 50 metriä jäljen luota, hypättyään jäljen yli. Hän ei tarkastellut, huomioi vain, eikä kommentoinut meille, teki päivän. Saavutettuamme ihastelimme tuota lumimuottia. Se oli mainion soikea ja viisto reuna kaartui hienosti. Mitat 40x 50 cm. Kävelytie, johon se oli painautunut, oli n. 30 cm leveä, tasaiseksi, kovaksi poljettu. Korolla ei saanut mainittavaa koloa. Jälki oli sulamaton. Se oli muutaman sentin painunut polun kohdalla ja niin, että suppilon kärki jätti seuraavana kesänä erinomaisesti näkyvän, ehkä pari senttiä syvän kolon tuohon kovaan hiekkaperäiseen tiehen. Muutama hiekansiru oli suppilossa irrallaan, lumikerros suppilon pohjalla, mutta epäilemättä maa kuulsi lävitse pohjassa. "Muotti" oli valkoinen, hyvin tiivis. Ympärillä oli mustaa hienoa tomua. Keräsimme sitä. Silloin alkoi hiljainen lumisade. Jälki oli vähän lumen peitossa, mutta näkyi pitkään. Illalla oli kova pakkanen, kuvasin jälkeä ja myöhemmin sain huomata, ettei värifilmi, vaikka olisikin rautatiekioskista samana päivänä erehdyksessä mustavalkoisena myyty, kehity edes mustavalkoiseksi asianomaisella kehittelyllä omissa käsissäkään.

Jälkeä tutkittiin

Saimme näytettä vajaan teelusikallisen, mutta se riitti hyvin. Sen epäorgaaninen analyysi ja säteilytutkimus ovat nyt valmiit. Näytteessä olleita kasvijätteitä ei ole vielä tutkittu.

Tulokset ovat tavanomaisia:

suurin osa enimmäkseen	C (hiili) ja Si (pii)	
merkittävät määrät	Al (alumiini)	noin 10 %
	Fe (rauta)	noin 1 %
	Mg (magnesium)	0,3 %
havaittavat määrät	Ca(kalsium)	
	Cu (kupari)	
	Mn (mangaani)	
	Zn (sinkki)	

Metallit havaittiin atomiabsorptiospektrofotometrillä.

Mitään radioaktiivisuutta ei havaittu.

Helsingin UFO-kerho
Timo Pyhälä

HELSINGIN UFO-KERHO

Tämän kevätkauden viimeinen tilaisuus on tiistaina 11.4. alkaen klo 19 Balderin salissa Aleksanterinkatu 12

Ufo i Nagu!

Åbo Underrättelser 24.2.1972

Nagu, onsdag (ÅU —BW) En grant lysande ufo rapporterar Tor-Erik Andersson och hans hustru i kväll på Haverö i Nagu. Det starkt lysande föremålet iakttogs i väster från Haverö. Det växlade i alla regnbågens färger, tillika som det rörde sig uppåt och nedåt samt sidlänges, vilket kontrollerades på goda siktplatser. Föremålet syntes i drygt femton minuter från kl 21.53 till ca 22.10, och var enligt Anderssons uppskattning på östra sidan om farleden mellan Haverö och Rimito. Tor-Erik Andersson ringde också sin granne Aapo Pajula som ingenting extra kunde se genom sitt fönster, men väl från ett berg utanför. Inget ljud hördes från föremålet. Skenet från ufon var så starkt att det gav skuggor inne hos Anderssons då elljuset var släckt. Föremålet rörde sig mycket lägre än nymånen och försvann småningom över Rimito.

Nämnas bör kanske också att en meteorit senaste sommar damp ner genom Anderssons lidertak.

Flygledningen i Åbo observerade ingenting speciellt under onsdagskvällens lopp.

****

*********** UFOT JA YK **********

Yhdistyksemme jäsen, toimittaja Gösta A. Malm on nimitetty A. W. Szachnowskin alkuunpaneman ja vetämän YK:lle esitettävän kansainvälisen UFO-vetoomusprojektin suomalaiseksi yhdyshenkilöksi. Tarkoituksena on kerätä yksityisiltä henkilöiltä vastauksia erityisiin kyllä/ei kyselykaavakkeisiin, jotka, kun vetoomus YK:n alaisuudessa suoritettavasta UFO-tutkimuksesta aikanaan esitettäisiin, liitettäisiin vetoomukseen yleisen mielipiteen ilmaisuna. A. W. Szachnowski on vuonna 1955 perustetun Anglo Polish U.F.O. Research Club'in puheenjohtaja (os. 75, Oakfield Road, Anerley, London, S.E. 20).

KONTAKTIHENKILÖILLE

Suomessa on tällä hetkellä lukuisia kontaktihenkilöitä, joilla on yhteys "korkeammille tasoille", eräältä nimitykseltä ns. "humanoideihin" ja heidän määränsä kasvaa nopeasti.

Hyvät kontaktit eivät suinkaan ole sattumia, vaan "humanoidit" antavat sopiviksi katsomilleen ihmisille tietoja, jotka on tarkoitettu ja siksi pyydettykin kerrottaviksi edelleen. Myös eräiden kontaktihenkilöiden on toivottu ottavan yhteyttä muihin, joilla on samanlaisia kokemuksia tai jotka muuten tietävät asioista. On hyvin tärkeää saada koottuksi ja yhdistellyksi tällaista kontaktiaineistoa ja tarpeen vaatiessa levitettävä tietoja edelleen. Siksi pyydän kaikkia, joille "humanoidit" ovat antaneet tietoja, ottamaan yhteyttä allekirjoittaneeseen, jonka tehtävä on toimia yhdysmiehenä ja välittäjänä tässä työssä. Tällöin voin järjestää, että kontaktihenkilöt voivat tavata toisiaan.

Luonnollisesti kaikki tietonne pidetään luottamuksellisina.

Timo Pyhälä

osoite: Pietarinkatu 8 B 11
00140 Helsinki 14
puhelin: 650 995

UFO ASIAA

Flying Saucer Review

Epäilemättä tällä hetkellä tunnetuin ja "arvovaltaisin" säännöllisesti ilmestyvistä ufo-julkaisuista on englantilainen Flying Saucer Review, jonka 17. vuosikerta on par' aikaa meneillään. FSR:n rinnalla julkaistaan lähinnä havaintoraportteja sisältävää Flying Saucer Review Case Histories -nimistä lehteä, joka kuten FSR ilmestyy joka toinen kuukausi. Flying Saucer Review'n sisällöstä muodostavat pääosan laajahkot kirjoitukset, jotka käsittelevät huomiotaherättäneimpiä tai muuten merkittäviksi arvioituja ufoepisodeja eri puolilta maapalloa. Lähi- ja humanoidihavainnot ovat viime vuosina olleet lehden julkaisupolitiikassa etusijalla. Myös mielipide- ja spekulointikirjoituksia on julkaistu samoin kuin kirja-arvosteluja ja lukijain kirjeitä. Kussakin numerossa on pääkirjoitus, jossa päätoimittaja Charles Bowen tarkastelee jotakin ajankohtaista kysymystä ilmaisten usein uskonsa ufo-ilmiön todellisuuteen ja tieteelliseen merkitykseen. Flying Saucer Review ei siis ole neutraali, "puhtaasti tieteellinen" julkaisu, vaan tietoisesti soihdunkantajan asemassa. Se, että lehden toimituskunta ilmaisee kantansa, vaikkakaan ei kovin selvästi, tutkittavasta kohteesta ei kuitenkaan liene kovin negatiivinen asia nykyään, jolloin asiallinen keskustelu helposti tyrehtyy mitään sanomattomaksi neutraalisuudeksi, jonka vallitessa väärinkäsitykset ja romanttiset kuvitelmat saavat helposti jalansijaa suuressa yleisössä.

Kannanotot

"Keiden joukossa seisot" saattaisi tosiaankin olla hyvä kysymys ufo-piireissäkin, onhan niin, että keskustelu on tutkimuksen henkireikä ja toisaalta keskustelu vaatii tietoihin perustuvia kannanottoja. Tosiasiat eivät puhu puolestaan,x) eivät ainakaan tieteessä, vaan niiden selittämiseksi tarvitaan teorioita. Siispä, paradoksaalista kyllä, pelkästään "neutraaleja" raportteja sisältävät suurelle yleisölle tarkoitetut ufo-julkaisut saattavat helpommin johtaa lukijansa virheellisiin uskomuksiin kuin erilaisia kannanottoja ja analyysejä sisältävät ja keskustelun ylläpitämiseen pyrkivät julkaisut.

Onko niitä

Yleisin kysymys, jonka ufo-ilmiöitä mietiskelevä saa vastattavakseen asiaan vähemmän perehtyneiltä lienee tuo kuuluisa "onko ufoja olemassa?" Ufo-käsitteen määritelmästähän suoraan seuraa niiden olemassaolo, mutta tällaista olemassaoloa tuo kysymys ei tietenkään tarkoita, vaan pohjimmaltaan siinä tarkoitetaan samaa asiaa, joka alunperin on innostanut ufotutkijaa ja jonka hän muotoilisi ehkä seuraavasti: Liittyykö ufo-ilmiöihin jokin tieteellemme tähän mennessä tuntematon ilmiö? Monet vastaavat tähän myönteisesti, toiset jopa pyrkivät tarkemmin selittämään ko. ilmiön luonnetta. Mitään lopullista ei kuitenkaan toistaiseksi ole kyetty asiasta sanomaan. Allekirjoittaneen vastaus yo. kysymykseen olisi kaiketi jotakin seuraavanlaista: Ufo-ilmiön ilmeinen historiallinen jatkuvuus, sen globaalinen luonne, valikoimattomuus mitä tulee silminnäkijöihin (oletettavasti), siihen liittyvät konkreettiset piirteet yhdessä

x) Tekisi mieli lisätä: . . . sen paremmin kuin humanoiditkaan . . .

heijastuksen- tai näynomaisten ominaisuuksien kanssa viittaavat todelliseen olemassaolevaan ilmiöön, joka on osin konkreettinen kuin maassa lojuva kivi, osin tavoittamaton kuin peilikuva, kaikenkaikkiaan sellainen olemassaoleva ilmiö, jota on vaikea sijoittaa meidän konkreettiseen maailmaamme. Mitä merkitsee tällainen olemassaolo, siinä eräs hämmentävä kysymys.

Kehitystä tapahtunut

Tuo oli tietty kannanotto, ei ehkä erityisen valaiseva, mutta kannanotto kuitenkin. Siinä ei puhuta mitään avaruusvieraista tai Venuksen asukkaista, jotka taas liittyvät joihinkin toisiin kannanottoihin; toisaalta FSR 6/71 pääkirjoituksessa julkistetaan sikäläinen käsitys asiasta: "Meidän kantamme on, että ufo-vierailut ovat hyvinkin todellisia, että ne saattavat olla kiinteiden esineiden ilmentymiä tai yhtä hyvin silminnäkijäin aivoihin siirrettyjä kuvia ja että joillakin silminnäkijöistä saattaa olla tietynasteista selvänäkökykyä tai jotkut heistä ovat jopa olleet syvässä transsissa. Näiden ilmiöiden aikaansaajat saattavat olla ulkoavaruudellisia kiinteitä esineitä tai ilmiöt saattavat muuten olla ulkoavaruudellisten vaikutusten aikaansaamia. Lisäksi niiden kyky yliluonnollisiin suorituksiin ja kyky suorittaa sellaisia ihmeitä kuten parantamisia ja sellaisia kepposia kuten kaukosiirtoja ja näihin sisältyvät tarkoitusperät ovat suureksi osaksi meille käsittämättömiä asioita."

On tosiasia, että mielipiteet ufo-ongelmasta ovat muuttuneet vuosien kuluessa, kehitystä on tapahtunut; 50-luvun Adamski-kultti ja 70-luvun mieltymys "overlap"-ajatukseen (ts. että parapsykologisilla ufo-ilmiöillä on yhteyksiä) ovat tästä osoituksena. Ufo-ongelma on kasvanut, komplisoitunut, irtautunut 50-luvun naivista avaruususkosta.

Informaatiotulva

On selvää, että vakavassa ufo-tutkimuksessa olisi tapahduttava erikoistumista; informaatiotulva on siinä määrin suuri. Joku voisi keskittyä historialliseen puoleen, joku fysikaalisiin vaikutuksiin, joku taas voisi analysoida humanoidien käyttäytymistä jne. Tärkeä tulevaisuuden toimenpide Suomessakin olisi havaintoaineiston (koti- ja ulkomainen) arkistoiminen ja koodaaminen helposti käsiteltävään muotoon. Tämä on asia, johon VIMANAn palstoilla tullaan varmasti myöhemminkin palaamaan.

Tiedemiehet - maallikot

Viime vuosina yhä useammat akateemiset henkilöt, tutkijat ja professorit ovat vakavassa mielessä kiinnostuneet ufo-kysymyksestä, monet tiettävästi anonyymeinä. Heitä on esiintynyt myös FSR:n palstoilla, mainittakoon vain professorit Hynek, McDonald (†) ja Edwards, joista kaksi ensimmäistä ovat ufo-piireissä hyvin tunnettuja; Edwards on kielitieteen professori Victorian yliopistossa Kanadassa ja on kirjoittanut mm. humanoidien kieltä koskevan artikkelisarjan FSR:ään. Maallikko saattaa nyt kysyä, miksi jonkun professorin sana olisi painavampi kuin "tavallisen" ihmisen, miksi heidän mukaantulonsa on erikoisesti mainittava. On muistettava, että tiedemies on ammatiltaan tutkija, hänen koulutuksensa on tähdännyt tosiasia-aineistojen käsittelyyn ja niihin liittyvien lainalaisuuksien selvittämiseen. Jos hän siis toteaa tietyn havaintoaineiston merkitykselliseksi, tämä yleensä perustuu siihen laajaan kokemukseen, mitä hänellä on erilaisten havaintojen käsittelyssä.

Toisaalta ufo-ongelma on tieteellinen ongelma, sen ratkaiseminen tulee olennaisesti riippumaan siitä kiinnostuvien kyvykkäiden tutkijain määrästä. Tuntuu luonnolliselta, että ufo-tutkimus, joka niin läheisesti sivuaa kaikkia kansankerroksia, tulee

jatkuvasti nojautumaan tiedemiesten ja harrastajien (ns. maallikkojen) yhteistyöhön (vrt. informaation keruu, kenttätutkimukset). Siispä on hyvä, jos nämä osapuolet yhä paremmin oppisivat tuntemaan toistensa "pelisäännöt". Tästä hiukkasen seuraavassa.

Mielikuvituksesta

Tässä en malta olla hiukan esittelemättä tunnetun fyysikon tri Richard P. Feynmanin mietteitä tieteentekijän mielikuvituksesta (The Feynman Lectures on Physics Volume II). Hän toteaa mm, että "toisten alojen edustajat käsittävät usein väärin mielikuvituksen aseman tieteessä. He koettavat testata mielikuvitustamme seuraavalla tavalla. He sanovat: Tässä on kuva joistakin henkilöistä tietyssä tilanteessa. Mitä kuvittelette tapahtuvan seuraavaksi? Kun me vastaamme "en pysty kuvittelemaan sitä", he saattavat ajatella, että meillä on heikko mielikuvitus."

Mutta minkälaista onkaan "toisten alojen edustajien" tarkoittama mielikuvitus. Epäilemättä jotakin sellaista, mistä esim. kauniista iltamaisemasta inspiraatiota etsivä taiteilija tai kadulla kävelevistä ihmisistä aiheita metsästävä kirjailija mielikuvituksella tarkoittaisi. Ehkä voisi mainita myös humanoidiraportteja selailevan jännittyneen lukijan! Mutta Feynman kuvailee tieteessä vaadittavaa mielikuvitusta seuraavasti:" . . . tieteessä saa kuvitella ainoastaan sellaista, mikä on sopusoinnussa kaiken muun tietämämme kanssa: sähkökentät ja aallot, joista me puhumme, eivät ole vain joitakin hupaisia ajatuksia, joihin voimme vapaasti päätyä, vaa käsitteitä, joiden täytyy olla sopusoinnussa kaikkien tuntemiemme fysiikan lakien kanssa."

Feynman toteaakin, että tiedemiehen tapa harrastaa mielikuvitusta onkin varsin vaikeata peliä: "On oltava mielikuvitusta ajatella sellaista, jota ei ole koskaan aiemmin nähty, josta ei ole koskaan aiemmin kuultu. Samanaikaisesti ajatukset on rajoitettava niin sanoaksemme pakkopaitaan, jonka muodostavat luonnon tosiasioita koskevien tietojemme asettamat ehdot. Kyetä luomaan jotakin, mikä on uutta, mutta mikä samalla on sopusoinnussa kaiken aiemmin koetun kanssa, on tavattoman vaikea probleema."

Uusi ilmiö

Meidän on syytä tarkastella hiukan toisessa muodossa tätä luonnontieteellisen ajattelun tärkeää ohjenuoraa. Olettakaamme, että meillä on havaituille ilmiöille pätevä lainalaisuus P(x,y,z,...), jossa x,y,z,... ovat tähän mennessä havaittuja ilmiöitä. Havaitaankin ilmiö q, jolle ei päde lainalaisuus P. P oli luonnonlaki, kunnes havaittiin q, kuinka tästä eteenpäin? Voisimme tietysti todeta uutena "luonnonlakina": "P(x,y,z,...) ja q", mutta tämä ei auttaisi meitä y m m ä r t ä m ä ä n ko. ilmiöitä. Meidän on liitettävä x,y,z, ... ja q jollakin tavalla yhteen; tämän voi toteuttaa konstruoimalla teorian, joka sulkee sisäänsä mainitut ilmiöt sekä joka ilmiöiden x,y,z, ... kohdalla ennustaa lainalaisuuden P ja ilmiön q kohdalla myös palautuu havaittuun tosiasiaan. Voimme liittää aivan uuden ilmiön entisten tuttujen joukkoon vain konstruoimalla rationaalisen mallin, josta voimme johtaa tuon uuden ilmiön + muut tutut ilmiöt (ynnä mikäli mahdollista muitakin ennestään tuntemattomia ilmiöitä; tämä esim. mallin testaamista varten). Jos tällaista mallia tai teoriaa ei ole, on meidän tunnustettava, ettemme t i e d ä , mistä on kysymys.

Edellä oleva on tietysti kovin muodollista, eikä sitä ole tarkoitus sellaisenaan soveltaa ufo-ilmiöön, onhan sitä paitsi niin, ettei meillä tällä hetkellä ole mitään kaiken kattavaa teoriaa niistä

tosiasioista, joita havaitsemme tässä maailmassamme (vrt. alkeishiukkasten rämeikkö), siis jotakin, jota voisimme merkitä P:llä ja jota voisimme sitten täydentää ufolla = q! Toisaalta ufo-ilmiö lienee ilmiökompleksi, johon saattaa liittyä tuttua ja tuntematonta. Onkin luonnollista ajatella, että ufo-ongelma tulee saamaan ratkaisunsa tieteen eri rintamilla tapahtuvien kehitysten tuloksena, jolloin se vähitellen sulautuu maailmamme muiden enemmän tai vähemmän ymmärrettyjen asioiden joukkoon. On siis otettava huomioon se mahdollisuus, että ufo-ilmiöön liittyy osaongelmia, joiden ratkaiseminen vaatii "uuden luomista".

Lopuksi

Kuten sanottu ei ufo-ilmiötä ole syytä lähestyä kovin formaalisesti, "ufologia" lienee yhtä hyvin biologiaa kuin fysiikkaa ja on paljolti psykologiaa ja historiaa. On varauduttava siihen, että tutkimus tulee olemaan pitkä ja vaivalloinen, lopputulos ehkä kaikkea muuta kuin mitä ne haaveet merkitsisivät, jotka monia vakaviakin ufotutkijoita siivittävät. Tänä päivänä meillä on joukko raportteja, joukko tosiasioita kirjoissa ja kansissa, tulevaisuus näyttäköön, mitä me saamme niistä aikaiseksi.

Pekka Teerikorpi

Flying Saucer Review,
21 Cecil Court, Charing Cross Road
London WC2, England

KOTKAN UFO - KERHO

Kerhon kokoukset keväällä 1972 ovat seuraavina sunnuntaipäivinä alkaen klo 13 seurakuntakeskuksessa (sisäänkäynti pihan puolelta):
2.4. 23.4. 14.5.

UFOJA ARGENTINAN YLLÄ

HARVINAINEN ILMIÖ ETELÄ - AMERIKAN TAIVAALLA

Yllä olevat otsikot ovat Bernissä ilmestyvän MAGAZIN'in maaliskuun 3. päivän numerosta. Uutisessa kerrotaan tämän vuoden helmikuun 9. päivän iltana Argentinassa Mar del Platan taivaalla sattuneesta suurta huomiota herättäneestä ufo-ilmiöstä. Ufojen esiintymistä seurattiin noin 500 kilometrin säteellä Buenos Airesin maakunnassa. Maan eniten luettu päivälehti CLARIN julkaisi ilmiötä koskevan seuraavan uutisen:

U F O - S H O W

Kaksi ufoa tarjosi tiistain ja keskiviikon välisenä yönä todellisen shown, jota katseltiin ei ainoastaan Mar del Platassa, vaan myös Miramarissa, Necocheassa, General Alvearissa, Olavarriassa, Bahia Blancassa, Azulissa ja Balcarcessa. Molemmat merkillisen muotoiset ja kirkkaasti loistavat esineet lensivät etelästä pohjoiseen; Mar del Platan kohdalla ne kaarsivat merelle kaupungin sivuuttaessaan. Lukuisat ammatti-ihmiset katselivat ilmiötä ja heidän avullaan voitiin tehdä muutamia konkreettisia ilmoituksia. Esineiden lentokorkeus arvioitiin 10 000 metriksi ja nopeus noin 5200 kilometriksi tunnissa. Eräs tärkeimpiä silminnäkijöitä on lentokentän kontrollitornin säävartija. Hän selitti, ettei tähän aikaan ollut yhtään lentokonetta läheisyydessä ja ettei voinut olla kyse meteoriitista eikä muista taivaanilmiöistä. Hänen erikoiskoulutuksensa taivaan tarkkailuun ja tämän yön äärimmäisen selvän näkyvyyden johdosta hän saattoi tehdä tarkan kertomuksen ufojen suuresta nopeudesta huolimatta.

Saimme tärkeän todistajan myös kaupungin luonnonhistoriallisen museon johtajasta Galileo

Sacgliasta.. Hän sanoi, ettei ollut mitään muuta mahdollisuutta kuin uskoa niiden olleen ufoja; ilmeisesti ne olivat kaksi emälaivaa määrätyn välimatkan päässä toisistaan. Molemmat hidastivat hieman lentoaan kaupunkimme rannikon kohdalla. Niitä seurasi rivi pieniä "lautasia" jotka suorittivat eräänlaisia "piruetteja" jättäen jälkeensä taivaalle merkillisen jäljen. Hänen mielestään ne eivät voineet olla aeroliitteja eivätkä satelliitteja ja vakuutti nähneensä esineet niin selvästi, ettei hänellä ollut mitään epäilystä pitää niitä "ei-inhimillisinä". Lento Mar del Platan ohi tapahtui klo 22.50 ja kesti vajaan minuutin. Melkein täsmälleen samaan aikaan havaittiin ufot 500 kilometrin pituisella matkalla. Mm. Balcarcessa oli satoja ihmisiä koolla osoittamassa kunnioitustaan kuuluisan kilpa-autoilijan paarien äärellä, kun hämmästyneet huudot kutsuivat heidät kadulle, jossa he saattoivat seurata harvinaista ilmiötä. Kaikki nämä silminnäkijät olivat yhtä mieltä siitä, että ufot säteilivät räikeän punaista valoa.

Todelliselta tuntuu herra Alberto Vazquea'n todistus. Hän ajoi poikansa ja muutamien ystäviensä kanssa pienellä kuorma-autolla n. 150 km Bahia Blancasta. Äkkiä hän havaitsi kummallisen täysin vieraan värinän moottorissa ja voimakkaan häiriön radiossa, joka tähän asti oli toiminut moitteettomasti tällaisena pilvettömänä iltana. He nousivat autosta nähdäkseen, mistä häiriö johtui. Silloin näkyi ilmassa selittämätön kirkas esine. Se oli matalan lautasen muotoinen - tosin kupoolilla varustettu. Siitä säteili voimakasta punaista valoa. Esine näytti lentävän vain 2000 metrin korkeudella, erittäin suurella nopeudella (arviolta 4 000 km/t.) Sitten ilmestyi toinen esine, joka ehkä tuli ensin mainitusta ja näytti pienemmältä. - - - - - - - -

(Suom. AN)

Alberto Sanmartin:

ERÄS KOHTAAMINEN

(UFO-Nachrichten Nr 183 - 184 November - Dezember 1971)

Suomennos: Raimo Heiskanen

(Kertomuksen alku VIMANAn numerossa 4/1971)

Sao Paulon salaperäinen nainen

(Tapahtumapaikkana tällöin Sao Paulo, Brasilia)

Yhtä merkillistä kuin kuvaavaakin on minusta tapahtumien kehittyminen edelleen, kun täsmälleen kolme vuotta oli kulunut Madridin tapauksesta. Madridin liepeillähän sain tuon kiven, jossa oli outoja merkkejä. Nyt kolme vuotta myöhemmin eli 16.11.1957 sain tuta uusia seikkoja.

Olin niin syventynyt kirjoittamaan, etten huomannut savukkeeni sammumista. Äkkiä näin vain käden, jossa lepatti tuli upeasta savukkeensytyttimestä. Konemaisesti sytytin savukkeeni, kiitin ja kohta havaitsin, kuka minulle oli ojentanut tulta. Aloin väristä, sillä aavistin, että jotakin outoa oli tekeillä.

Minulla oli tapana istua kantabaarissani kirjoittamassa. Tuo nainen istuutui viereeni huomaamattani. Juuri tuo nainen oli tarjonnut minulle tulta. Hän oli ulkonäöltään kaunis, mutta sain vaikutelman, että hänen kauneutensa pulppusi jos-

takin syvemmältä. Hänen kasvoiltaan säteili sisäistä valoa, ne hehkuivat, ja tätä täydensi hänen kullanvärisinä laskeutuvat hiuksensa. Hänen suunseutunsa oli täyteläinen, hänen nenänsä hyvin muodostunut ja hänen otsansa oli korkea. Hänen silmänsä olivat tummaa lilaa ja ne säteilivät ihmeellisesti. Kooltaan hän oli pieni, hyvin muodostunut, yllään yksinkertainen vaatetus, koruton. Hänen profiilinsa, koko hänen persoonallisuuteensa ei voinut olla kiinnittämättä huomiota Sao Paulossa.

Hän alkoi puhua espanjaa. Hänen äänensä oli tyyntä, puhe hyvin artikuloitua. Siinä oli kuitenkin merkillinen korostus. Hänen äänensä oli kevyttä oli kuin musiikki olisi vallannut mielen, kun hän puhui.

"Oletteko hämmästynyt", kysyi hän hymyillen. "Luonnollisesti", vastasin ja yritin säilyttää malttini.
Hän ymmärsi, mistä oli kyse ja jatkoi:
"Haluatte kysyä minulta jotakin. Ei ole mitään kiirettä, voitte kirjoittaa kaiken rauhassa muistiin."

Panin merkille, että hän koko keskustelumme ajan painotti lauseen loppuosaa. Yritin keskittyä nyt tehtävääni.
"Onko minulla tarpeeksi aikaa kysymysteni tekoon?" "Hetki ei tunne mitään rajoja", hän vastasi. "Minä kyllä ilmoitan, milloin meidän on lopetettava."

Luonnollisesti halusin tietää, paljonko meillä oli aikaa käytettävissä. Minulla ei ollut aavistustakaan, kuka tämä kaunis ja merkillinen nainen oikein oli. Olin levoton, epäröivä. Nähdäkseni oli kyse tärkeistä asioista, pinnistin itseni valmiiksi tekemään kysymyksiä. Kirjoitin keskustelun muistiin. Väliin joimme tuoremehua. Tuo nainen ei juonut muuta kuin tuoremehua (itse asiassa on naiivia mainita tästä).

Aloitin:
- Tunnette ilmeisesti minut. Sanokaahan tiedättekö nimeni.
- Tottakai, nimenne on Alberto Sanmartin.
- Entä mikä on teidän nimenne?
- Nimeni ei sano teille yhtään mitään. Sitä ei voi esittää käytettävissänne olevilla kirjaimilla.
- No kuitenkin - -

(Hän hymyili sanoessaan nimensä. Jouduin pyytämään häntä toistamaan pari kertaa hitaasti nimensä. Hän teki työtä käskettyä. No mitä minä siitä lopultakaan sain irti, tuo nimi kuulosti joltakin sellaiselta kuin "Flambois". En ole kuitenkaan varma.)
Kysyin: "Mistä maasta olet kotoisin?"
Hän hymyili eikä puhunut sanaakaan. Luonnollisesti hän tajusi, mitä minä yritin ajaa takaa. (Havaitsin samalla, että hänellä oli valkoiset, eheät hampaat.)

- Siis, mistäpäin olet kotoisin?
- Eräältä planeetalta, joka on hyvin kaukana täältä.
- Hyvin kaukaa siis.
- Niin, hyvin kaukaa teidän avaruus-aika-mittapuun mukaan.
- Merkitseekö tämä sitä, ettei avaruus ja aika käsitteenä ole samanlaisia kaikille?
- Aika ja avaruus on muuttumaton kokonaisuus kaikkien kannalta. Mutta avaruuden ja ajan käsite eroavat syystä tai toisesta.
- Mistä tämä käsitteiden ero on riippuvainen?
- Teidän järjestelmästänne. Jokainen planeettahan kiertää aurinkonsa ympäri. Tästä muodostuu eräs ajallisuus. Sama pätee kaikkialla maailmankaikkeudessa.
- Kun kerran näin on laita, niin onko olemassa kulttuuria, jolla olisi hallussaan ajan ja ava-

ruuden absoluuttisen kokonaisuuden arvoituksen avaimet? Tai pikemminkin, onko olemassa kulttuuria, joka tavoittelisi mainitsemaasi ajan ja avaruuden yhteyttä?
- Vain ne pystyvät tähän, jotka suorittavat planeettojen välisiä matkoja.
- Tuo tietämys on siis välttämätöntä planeettojen välisen matkustamisen onnistumiseksi.
- Kyllä.
- Mikä on ajan ja avaruuden arvoituksen takana sitten?
- Sitä on mahdotonta selittää, et ymmärtäisi siitä mitään.
- Miten niin?
- Se sisältyy kaavaan.
- Jotakin algebrallistako?
- Niin, mutta kestäisi aikansa, ennenkuin saatte sen omalla algebrallanne ymmärrettäväksi.
- Kirjoita minulle tuo kaava.
Hän vitkasteli ensin ja pyysi sitten kynää ja paperia.
Tässä on tarkka jäljennös naisen antamasta kaavasta:

O-X-ı-ʌ-y-ɾ-ɣ>-ɤ∪ʎ-∩λ-λɔv-y<ʎ-ıı-⊗

- Onko maapallolla ketään, joka osaisi tulkita tämän kaavan?
- En tiedä, ehkä uuttera tutkimus antaa vastauksen.
Hyvä, entä kuinka vanha olet?
- Vanhenemme eri tavalla kuin te täällä maapallolla. Ymmärtänet mitä tarkoitan.
- Kyllä, mutta voitko antaa minulle esimerkin.
- Olin Meksikossa keisari Maximilianin aikana.
Hän hymyili. Minä taas olin tyyten hämmästynyt. Hän näet näytti 26 - 28 vuotiaalta.
- Oletko ollut niin kauan täällä maapallolla?
- En. Tuolloin tein ensimmäisen matkani tänne.
- Mikä on tehtäväsi täällä?
- Se, mikä minulle on uskottu tehtäväksi.

- Entä keneltä sait tämän määräyksen?
- Meidän maailmassamme ei anneta määräyksiä. Se, kenellä on syvempää tietämystä, selittää meille tehtävämme. Mikäli olemme ymmärtäneet, luotetaan meihin.
- Ymmärrän. Eikö ole niin, että nyt käytte täällä taajemmin?
- Pitää paikkansa.
- Mutta miksi?
- Maa on vaarassa.
- Entä mikä on tehtäväsi täällä?
- Estää aurinkokunnan tuhoutuminen.
- Tarkoitatko ydinkokeistamme juontuvia seuraamuksia tai pikemminkin, voiko ydinsota tuhota aurinkokuntamme tai saattaa sen vaaraan?
Hän oli tovin mietteliäs, kunnes jatkoi:
- Selittäisin tämän näin teidän tavallanne: olemme kuin 10 planeetan joukko, joka noudattaa viisauden kehotusta. Meistä ovat eri järjestelmät riippuvaisia, mm. teidän aurinkokuntanne. Ja meidän velvollisuutemme on saada tämä järjestelmä toimimaan moitteettomasti.
- Sittenhän te hallitsette koko aurinkokuntaamme.
Hän hymyili, huomasin, että tein naivin kysymyksen.
- Emme hallitse valtapyrkimyksin. Suurin osa aurinkokuntanne planeetoista noudattaa meidän suuntaviivojamme, jotka he ymmärtävät ja tunnustavat oikeiksi. Mutta Maa ei tee niin.
- Miksi ei?
- Vain ne sivilisaatiot, jotka ovat vapaita vihasta, pystyvät ymmärtämään ja tunnustamaan suuntaviivamme.
- Miten Maan sitten käy?
- Sen tietää vain Jumala.
- Ja mikä on sinun henkilökohtainen mielipiteesi?
- Maalla on y k s i pelastautumiskeino: kansojen tulee yhdistyä yhdeksi kansaksi, hyljätä sodat ja viha, yhdessä työskennellä paremman päämäärän ja rauhan puolesta. Tässä tulemme teitä auttamaan.

(Jatkuu seuraavassa numerossa)

NURMIJÄRVEN SANOMAT tammikuun 28. p:nä 1972

Ufot liikkeellä kun väki katseli Peyton Placea

Tammikuun 12. päivän iltana noin klo 21.15 Kirkonkylässä rouva S:n tehdessä askareitaan sattui hän vilkaisemaan ikkunastaan eteläiselle suunnalle —entiselle järvelle päin. Hänen huomionsa kiinnittyi etäällä, itäisellä suunnalla hieman metsän yläpuolella näkyvään punakirkkaaseen kohteeseen, joka näytti hitaasti kulkevan länteen aina välillä pysähtyen.

Kun kohde oli kulkenut Simonsbergin talon kohdalle teki se nopean kaarroksen, jolloin se näytti soikealta ja siitä erottui useita valoja. Kun kohde alkoi lähestyä Kirkonkylän puoleista "rantaa" avasi rouva ikkunan yrittäen kuunnella mahdollisia ääniä, joita ei kuitenkaan kuulunut.

Hän seurasi kohteen kulkua järven vasemmalle laidalle, jossa se jälleen teki nopean kaarroksen oikealle ja jälleen erottuivat sen muodot ja valot kuten aikaisemmin.

Sitten se palasi aikaisempaan tulosuuntaansa ja pysähtyi myöhemmin ns. Viholaismäen ylle antaen valosykkeitä. Tällöin rouva S. havaitsi länisellä suunnalla metsän yläpuolella toisen isomman punahehkuisen kohteen, joka pysytteli paikallaan ja joka sykki myös valosykkeitä.

Rouvasta tuntui kuin ne olisivat olleet keskenään merkkiyhteydessä. Jonkin ajan kuluttua siirtyi pienempi suuremman viereen, jossa ne sitten pysyttelivät sykkien paikallaan.

Muutaman minuutin perästä ne alkoivat etääntyä toisistaan suuremman lähtiessä pohjoista kohti ja pienemmän etelän suuntaan, ja sitten molemmat hävisivät näkyvistä.

Tätä havaintoa saattoi seurata noin 10 minuutin ajan ja rouva S. yrittikin saada naapureitaan koputtamalla ulos seuraamaan ilmiötä, mutta turhaan — liekö syy ollut uutislähetyksen ja Peyton Placen.

Samana iltana hieman aiemmin olivat useat henkilöt metsäkulmalla nähneet kaksi vierekkäin olevaa valokohdetta, joista toinen oli suurempi, toinen pienempi. Niiden valo oli ollut hopeanhohtoista ja pienempi oli vilkuttanut sykkivää valoa. Muutamaa tuntia myöhemmin havainnontekijät näkivät korkeuksiin nousevan valokohteen, joka sitten sekaantui tähtien joukkoon.

Näitä punahehkuisia ja omalaatuisesti liikehtiviä kohteita on Nurmijärven Interplanetistien seuralle tammikuun aikana ilmoitettu useitakin.

Nämä viimeaikaiset havainnot ovat olleet jälleen erikoisia eikä niihin ole voinut sovelluttaa esimerkiksi lentokoneita tai pikkupoikien kuumailmapalloja, joita niitäkin on havaittu ja löydettykin.

V.P.

PAIKALLISKERHOT:

Helsinki	Timo Pyhälä puh. 650995 os. Pietarinkatu 8 B 11
Jyväskylä	Jouko Vaara puh.941-213405 os. Käyräkatu 5 B 14
Kemi	Kari Kuure os. Postilokero 13 94100 Kemi
Kotka	Osmo Kontula os. 54480 Nokkala
Lahti	"UFO 78" Jorma Leinonen os. Puistokatu 9 A 26 15100 Lahti 10
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas puh.Uro 71 os. Uro kk
Mikkeli	Matti Kinnunen puh. 26033 os. Sairila Visulahti
Nurmijärvi	Viljo Penttilä puh. 204034 os. Nurmijärvi kk
Pori	Jarl Lund puh. 939-15908 os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund puh. 961-14719
Tampere	Riitta Halme os. Kuoppamäentie 19 B 10 Nekala Tampere
Vaasa	Keijo Muukka puh. 961-211525 os. Hyttystie 5 C 24

O VIMANA